

לונדון, 29.6.36

אחרי הצהרים הלכתי עם חיים למשרדו של מרכס.

היה שם גם הרברט סמואל. דיברנו על הצורך בפעולה כספית חדשה להצלת המצב בארץ. מרכס מסכים רק לפעולה לשם בטחון.

סמואל שאל אם אין לעכב בינתיים פעולת המועצה (העברת

1200 חלוצים) אם נחוץ כסף למטרות חדשות. גם ויצמן וגם אני התנגדנו בכל חוקף, הסברנו שאין לדחות העברת החלוצים כי החתייבנו בפני הממשלה וקבלנו סרטיפיקטים מיוחדים. סמואל הסכים שיש לעשות פעולה נוספת - כי הצורך הוא בלתי צפוי, אבל הוא לא יעשה ומציע לדבר עם ברסטד.

על הממשלה - לדעת סמואל - לשלם הנזקים. (פה היה אומר אילו היה עדיין נציב עליון). אמרתי לו הממשלה עד עכשיו מסרבת לדון אתנו בענין זה. ס. סבור שלפני גמר המהומות אין הממשלה יכולה להתחייב. א) מפני שזה ירגיז הערבים, ב) לא יכולה להתחייב לחלומין שאין יודע שעורם, אולם לאחר השקטת הארץ הוא מאמין שהממשלה תשלם נזקים. דבר זה נוהג אפילו באנגליה - כשאזרחים סובלים מהפרעת סדרים הרשות חייבת בפיצוייהם.

אמרתי שאין אנו יכולים עד אחרי ההרגעה - כי המצב מחמיר, ויש סכנה של הרס המשק, והרס זה יהיה לא רק אסון כלכלי אלא גם פוליטי.

סימון טוען ששלוש מאות אלף לא יספיקו, והוא מוכן לדאג לע"ע לצרכי בטחון והוצאות יוצאות מן הכלל.

תקבע פגישה עם ברסטר - לא לשם מגבית פומבית אלא פעולה בקרב יחידים. סימון גם הבטיח לדרוש מקרן העזרה ומיקא. הוא סבור שסיר אוטמונד יסכים להקציב סכומים להחזקת המשטרה הנוספת.

- באה אצלי משלחת של המזרחי. שמעו על מו"מ עם האגודה וחוששים שיבולע למזרחי. סיפרתי להם על שיחותי עם בלוי בארץ - ושהרב פישמן יודע ומסכים להן. מתאוננים על חוסר הסתדרות אחידה באנגליה. אמרתי להם שגם פוע"צ באו אצלי בתלונה זו, אבל אין לי לע"ע פנאי לספל בשאלות ארגוניות.

- טאנוס סיפר לבנסוויטש שבמאל וחבריו היו במשרד המושבות. דרשו הפסקת עליה - וענו להם שאין לדבר על זה. דרשו מהם הפסקת השביחה והמהומות למען תוכל לצאת הועדה. ענו: על המהומות אין להם שליטה, השביחה לא תפסק עד שיפסיקו העליה - -